

19 -12- 1985

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

Zitting van 3 oktober 1985

Aanwezig : de heer [REDACTED], voorzitter

Nederlandse afdeling : de heer [REDACTED], ondervoorzitter
de heren [REDACTED], [REDACTED] en
[REDACTED], vaste leden
de heer [REDACTED], plaatsvervangend
lid

Franse afdeling : de heer [REDACTED], ondervoorzitter
de heren [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en
[REDACTED], vaste leden

Secretarissen : de heer [REDACTED], wnd. bestuursdirecteur
mevrouw [REDACTED] bestuursdirecteur

Nr. 17.093/I/P/AR

MTV

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht,
vergadering der verenigde afdelingen, heeft op grond van
de artikelen 60, § 1 en 61, § 2 van het Koninklijk Besluit
van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het
gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.), ter zitting
van 3 oktober 1985, de vraag om advies behandeld die per
brief van 1 april 1985 door de heer Staatssecretaris voor
Pensioenen werd ingediend en handelde over het gebruik van de
talen in de procedure voor de Commissies van eerste aanleg
en van beroep voor vergoedingspensioenen;

..//..

Overwegende dat de Staatssecretaris voor Pensioenen verwijst naar twee arresten van de Raad van State, nrs. 25.007 en 25.008 van 1 februari 1985 waarbij de verzoeker, een militair van het reserve-kader die werd wederopgeroepen en destijds te Etterbeek woonde, zijn pensioenaanvraag in het Frans heeft ingediend. Het feit dat hij intussen is verhuisd naar Beersel, een gemeente van het Nederlandse taalgebied heeft geen invloed op de zaak die enkel te Brussel-Hoofdstad gelocaliseerd was; de beslissing van de Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, moest volgens artikel 17, § 1, B, 2° van de S.W.T., gesteld zijn in de door de verzoeker in zijn verzoek gebruikte taal, namelijk het Frans;

Overwegende dat de Staatssecretaris voor Pensioenen zich afvraagt of deze arresten niet van zodanige aard zijn dat ze zijn richtlijnen wijzigen die, op grond van advies nr. 10.197/II/P van 13 september 1979 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, het Bestuur voor Pensioenen verzochten de aanvragen voor vergoedingspensioenen in eerste instantie en in beroep te behandelen in de taal die overeenstemt met hun geografische localisatie;

Overwegende dat het V.C.T.-advies nr. 10.197/II/P van 13 september 1979 betrekking had op het gebruik van de talen voor de behandeling in binnendienst van een zaak die in 1946 in het Frans was geopend als gevolg van een Franstalige aanvraag van de werkgever die in Belgisch Kongo gevestigd was en dus niet was gelocaliseerd in de zin van artikel 17, § 1, van de S.W.T.; dat de aanvraag voor weduwenpensioenen en voor wezentoelage in 1974 werd opgesteld door een particulier die te Hasselt woonde en dat dus met recht het gebruik van het Nederlands geëist werd;

Overwegende dat de verklaring van de V.C.T. dat, zo de belanghebbende van woonplaats verandert, het dossier behandeld moet worden in de taal van het gebied van de nieuwe woonplaats, de behandeling in binnendienst bedoelt;

Dat de V.C.T. in verband met de taal die gebruikt moet worden bij de procedure voor de commissies van eerste aanleg en van beroep, wat een speciaal geval is, uitspraak heeft gedaan met advies nr. 1948/I/P van 14 december 1967 waarin het probleem van de eenheid van taal van de procedure aan de orde kwam, en besloot dat de verschillende fasen van de pensioenprocedure een geheel vormen en dat de procedure, zowel op het vlak van het Bestuur als op dat van de commissies, voorgezet moet worden in de taal waarmee ze aangevangen is;

Overwegende dat de arresten nrs. 25.007 en 25.008 van 1 februari 1985 van de Raad van State hetzelfde principe steunen van de eenheid van taal gedurende de hele administratieve geschilprocedure;

Overwegende, anderdeels, dat de V.C.T. er in advies nr. 15.078/II/P van 29 september 1983 aan herinnerd heeft dat het localisatieprincipe, ingevolge artikel 17, § 1, van de S.W.T., prioritair blijft voor de behandeling in binnendienst, maar met dien verstande dat, aangezien sommige pensioenaanvragen ingediend worden door de Overheid, waarvan de verzoeker afhangt, andere gegevens bepalend kunnen zijn, zoals de taalrol voor de ambtenaren van de centrale en gelijkgeschakelde diensten, of de taal die is voorgeschreven bij het Gemeentebestuur waar de verzoeker werkt;

Dat een beperking van dezelfde aard moet overwogen worden voor een militair, waar het de taal van zijn eenheid is, die voorrang moet krijgen (cfr. advies V.C.T. 16.106/II/P van 13 juni 1985);

Beslist om die redenen en met eenparigheid van stemmen als volgt te adviseren :

Artikel 1.- De V.C.T. bevestigt haar advies nr. 1948/I/P van 14 december 1967 volgens hetwelk de verschillende fasen van de procedure een geheel vormen, dat op het niveau van de commissie van beroep volledig moet verlopen in de taal waarmee aangevangen wordt.

Artikel 2.- Aangezien het gaat om een aanvraag voor een vergoedingspensioen door een wederopgeroepen militair van het reservekader, moet de proceduretaal, in het geval dat het voorwerp uitmaakt van de arresten van de Raad van State nr. 25.007 en 25.008 van 1 februari 1985, de taal zijn van de eenheid waar hij deel van uitmaakt.

Artikel 3.- Dit advies wordt meegedeeld aan de heer Staatssecretaris voor Pensioenen.

Gedaan te Brussel, 3 oktober 1985.

